

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/178/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125253706
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6125253706.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 50 496 166, zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, v spore o zaplatenie 257,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 25C/35/2025-111 zo dňa 09.09.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil výrokom I. žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 257,98 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,9 % ročne zo sumy 257,98 Eur od 06.021.2025 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1

Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 442 ods. 1, 3, § 525 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), ďalej podľa § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „Zákon o PZP“).

1.2

Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že dňa 17.11.2024 v Žiline došlo k dopravnej nehode zavineným konaním tretej osoby, ktorou dopravnou nehodou bolo poškodené osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, ktorého držiteľom (vlastníkom) v čase dopravnej nehody bol A. B.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového VW Sharan, v danom čase povinne zmluvne poisteného u žalovaného, ktorá skutočnosť (škoda spôsobená prevádzkou motorového vozidla na vozidle poškodeného, s poukazom na zák. č. 381/2001 Z.z.), nie je medzi stranami sporu sporná. Na základe uzatvorenej poisťovnej zmluvy s osobou škodcu, uzatvorenej podľa zák. č. 381/2001 Z.z. je žalovaný povinný uhradiť skutočnú škodu poškodeného, t.j. okrem iného aj náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré dôsledky poškodenia podľa názoru Okresného súdu Žilina patrí aj prenájom náhradného vozidla, čo v konkrétnom prípade nie je sporné (pretože časť škody bola žalovaným uhradená). Sporná medzi stranami sporu bola výška plnenia zo strany žalovaného, s ohľadom na tvrdenia žalovaného (dĺžka a výška nájomného). Z dôvodu

poškodenia motorového vozidla (nemožnosť užívať svoje motorové vozidlo), poškodený s osobou žalobcu uzatvoril zmluvu o nájme, na základe ktorej zmluvy o nájme zapožičal žalobca poškodenému motorové vozidlo Renault Megane, za podmienok dohodnutých v zmluve, s poplatkom za pristenie vozidla. Po ukončení nájmu žalobca fakturoval nájomcovi vyššie uvedenou faktúrou zo dňa 16.12.2024 za prenájom náhradného motorového vozidla vo vlastníctve žalobcu nájom, v celkovej dĺžke nájmu 16 dní, na celkovú sumu s poplatkom 50€, spolu 737,94€ s DPH. Zmluvou o postúpení pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. OZ zo dňa 16.12.2024 postúpil poškodený a nájomca v jednej osobe na prenajímateľa a žalobcu v jednej osobe, pohľadávku poškodeného vo fakturovanej výške 737,94€ s DPH. S poukazom na vyššie uvedené si žalobca u žalovaného uplatnil nárok z postúpenej pohľadávky vo výške postúpenej pohľadávky. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.1.2025 mal súd preukázané, že žalovaný z fakturovanej sumy uhradil len 479,96€. Uvedené uzavrel tak, že nárok žalobcu žalovaný uznal čo do základu. Sporná medzi žalobcom a žalovaným ostala len výška nároku a to v rozsahu výšky nájomného a dĺžky nájmu za používanie náhradného motorového vozidla nad priznaný počet dní. Predmetom posúdenia súdu zostal zostatok nároku žalobcu, uplatnený žalobou žalobcu vo výške 257,98€ s DPH. Predmetom posúdenia je nárok uplatnený žalobcom vo výške 257,98€, s poukazom na poistnú udalosť, s ohľadom na Zmluvu o nájme, pri dohodnutom nájomnou za prenajaté motorové vozidlo, pri dohodnutom jednorazovom poplatku za pristenie vozidla, v celkovej dĺžke prenájomu motorového vozidla, s ohľadom na zmluvu o postúpení pohľadávky a na krátanie plnenia žalovaným.

1.3

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca dĺžku nájomného a výšku nájomného zdokladoval pripojenými listinnými dôkazmi, ktorými sú Čestné prehlásenie zo dňa 16.12.2024, faktúra zo dňa 16.12.2024, Zmluva o nájme zo dňa 18.11.2024, tiež vyjadrenie spoločnosti FINAL CD Žilina, Prílohy 5, 010 07 Žilina zo dňa 8.7.2025. Konštatoval, že zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 plynie, že došlo k postúpeniu pohľadávky a zároveň aj k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Úhradu nájomného v konkrétnom prípade supluje samotné postúpenie pohľadávky z nájomcu na prenajímateľa. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia pohľadávky, pretože predmetom postúpenia bol nárok poškodeného na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Predmetom konania je skutočná škoda v zmysle § 442 ods. 1/ OZ, v spojení so zák. č. 381/2001 Z.z., ktorú škodu predstavujú náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov škodovej udalosti, medzi ktoré náklady patrí aj prenájom motorového vozidla. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky je aktívne legitimovanou osobou osoba žalobcu, ktorý v tomto konaní si uplatňuje skutočnú škodu, ktorá skutočná škoda spočíva v preukázaných nákladoch na zapožičanie motorového vozidla podľa § 442 ods. 1/ OZ, s odkazom na zák. č. 381/2001 Z.z., s odkazom na Zmluvu o postúpení pohľadávky. Súd prvej inštancie vyjadril názor, že v prípade poškodenia motorového vozidla iným motorovým vozidlom (v prípade škodovej udalosti) nedokáže poškodená osoba ovplyvniť dĺžku opravy svojho motorového vozidla (zvlášť v doporučenom servise poisťovňou), navyše za okolností, keď poisťovňa prostredníctvom tretej osoby (napr. subjektu Slovexperta) zasahuje do procesu opravy poškodeného motorového vozidla ohliadkami a doohliadkami poškodeného motorového vozidla. Subjekt žalovaného ako osoba likvidujúca škodovú udalosť má právo poškodenému odporučiť subjekt opravovne poškodeného motorového vozidla a tiež má aj právo odkontrolovať rozsah poškodenia poškodeného motorového vozidla a uhradiť len rozsah škody spôsobenej konkrétnou dopravnou nehodou. Za takýchto logicky vymienených okolností opravy poškodeného motorového vozidla (doporučení a kontroly) je však povinný subjekt žalovaného uhradiť celú dobu nájmu náhradného vozidla (pokiaľ sa v konaní nepreukáže iné). Pokiaľ žalovaný rozporoval dôvodnosť dĺžky nevyhnutnej opravy motorového vozidla a s tým súvisiacu dĺžku nájmu náhradného vozidla od 18.11.2024 do 3.12.2024, bol podľa súdu prvej inštancie tiež povinný označiť dôkaz, ktorým dôkazom by dokázal preukázať tvrdenú kratšiu nevyhnutnú dĺžku opravy motorového vozidla Škoda Fabia (kratšiu dĺžku nájmu náhradného vozidla poškodenému). Okrem tvrdenia o neprimeranosti so strany žalovaného v listinách žalovaného nebol doložený žiaden dôkaz, preukazujúci dôvodnosť inej doby nevyhnutnej opravy (opravy vozidla - dobu nájmu). Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nebolo preukázané žiadnym spôsobom, že by poškodený alebo žalobca zasahoval do opravy poškodeného motorového vozidla Škoda Fabia, umelo predžoval opravu motorového vozidla Škoda Fabia v servise, či ovplyvňoval u žalovaného lehotu na doručenie krycieho listu. Pokiaľ má však žalovaný dôvodné pochybnosti o takomto správaní poškodeného alebo všeobecne poškodených či iných osôb v prípade poistnej udalosti, nič nebráni ktorejkoľvek poisťovni (žalovaného nevynímajúc), prevziať osobne poškodené motorové

vozidlo ihneď po škodovej udalosti na opravu, poškodené motorové vozidlo dať opraviť v doporučenom servise (odporučiť „svojho“ nájomcu) a dobu nájmu v nevyhnutnom rozsahu opravy aj uhradiť.

1.4

Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žiadne zákonné ustanovenie neukladá vlastníčkovi motorového vozidla povinnosť vopred kumulovať finančné prostriedky na úhradu prípadných nákladov opravy poškodeného motorového vozidla v prípade takejto škodovej udalosti, žiadne zákonné ustanovenie neukladá poškodenému vlastníčkovi motorového vozidla v prípade opravy motorového vozidla uhradiť cenu opravy motorového vozidla. Cenu opravy takto poškodeného motorového vozidla uhradza so zákona žalovaný, ktorý úhradu opravy poškodeného motorového vozidla garantuje zaslaním krycieho listu opravovni (následne uhradí cenu opravy).

Spoločnosť FINAL CD Žilina doručila prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu písomné podanie zo dňa 8.7.2025, ktorým podaním zdokladovala deň opravy poškodeného motorového vozidla dňom 27.11.2024 a doručenie krycieho listu dňom 3.12.2024. Až dorúčením krycieho listu žalovaným umožnil servis prevzatie opravovaného motorového vozidla poškodenému.

Predmetom posúdenia súdu bola otázka, do ktorého dátumu je žalovaný povinný uhradiť cenu služby – úhradu nájmu náhradného motorového vozidla, t.j. či do dňa opravy poškodeného motorového vozidla 27.11.2024 alebo do dňa doručenia krycieho listu opravovni 3.12.2024 žalovaným. Uviedol, že po oprave poškodeného motorového vozidla lehota na doručenie krycieho listu opravovni je v rukách žalovaného, ktorú lehotu poškodený nie je schopný ovplyvniť.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že poškodený škodovú udalosť nezavinil, dobu opravy a ani dobu do doručenia krycieho listu žalovaným neovplyvňoval, neexistuje v prípade poškodeného zákonná povinnosť kumulovať finančné prostriedky na úhradu nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla a ani zákonná povinnosť uhrádzať cenu opravy poškodeného motorového vozidla pred dodaním krycieho listu. Kvalitu opravy poškodeného motorového vozidla sleduje žalovaný (prostredníctvom externej spoločnosti) a až po odkontrolovaní prác a vyúčtovaní zašle krycí list, ktorým krycím listom garantuje úhradu nákladov v tam uvedenej výške spoločnosti servisu. Tento proces neovplyvní vlastník poškodeného motorového vozidla.

1.5

Podľa názoru súdu prvej inštancie nie je povinnosťou poškodeného preberať opravené motorové vozidlo pred dorúčením krycieho listu žalovaným, tiež nie uhrádzať cenu opravy vozidla vopred. Súd prvej inštancie vyjadril názor, že cieľom povinného zmluvného poistenia (účelom zák. č. 381/2001 Z.z.) je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie ujmy poškodeného, ktorá mu vznikla v súvislosti so škodovou udalosťou, spôsobené prevádzkou iného motorového vozidla a tým aj zjednodušenie postupu smerujúceho k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu (uznesenie Krajského súdu Žilina č.k. 10Co/19/2024 zo dňa 24.7.2025). S poukazom na prv uvedené dôvody je povinný žalovaný uhradiť cenu služby, ktorá je predmetom tohto sporu až do momentu doručenia krycieho listu žalovaným. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na doplatenie náhrady škody z titulu poistnej udalosti (v preukázaných nákladoch na zapožičanie motorového vozidla) v zostávajúcej výške 257,98€, Okresný súd Žilina s poukazom na vyššie uvedené dôvody a uvedený výpočet, priznal uplatnený nárok žalobcovi v celom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi uvedenú sumu 257,98€, do troch dní po právoplatnosti rozsudku, pretože v konaní nebolo preukázaná neprimeraná dĺžka nájmu náhradného vozidla prezentovaná žalovaným. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalovanému.

2.

Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Rozsudok súdu prvej inštancie žiadal zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne, prípadne aby napadnutý rozsudok bol zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mal za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné, ďalej konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

2.1

Žalovaný namietal, že v zmysle Oznámenia o poistnom plnení uhradil poškodenému právnenému predchodcovi žalobcu náklady, ktoré vynaložil na prenájom náhradného vozidla do skončenia opravy vozidla ako dôvodné náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla

za dni, keď bolo jeho poškodené motorové vozidlo skutočne opravované. Autoservis ukončil opravu 27.11.2024, pričom od uvedeného času nebol žiadny dôvod na prenájom motorového vozidla. Pojmovovo už nejde o vozidlo náhradné, prenajaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Podľa žalovaného súd prvej inštancie sa s vyššie uvedenou námietkou vôbec nezaoberal. Súd prvej inštancie v mimoriadne strohom odôvodnení svojho rozhodnutia neozrejmil dôvody, ktoré ho viedli k priznaniu nároku, ale dáva žalovanému akési odporúčania pre postupy pri likvidácii poisťných udalostí a takéto rozhodnutie je arbitrárne a nepreskúmateľné. Skutočnosť, že poškodený nie je ochotný vrátiť náhradné vozidlo v deň, kedy je jeho motorové vozidlo opravené a plne funkčné nemôže byť pripísaná na ľarchu žalovaného. Pokiaľ chce poškodený užívať náhradné vozidlo po dni skončenia opravy vozidla, nič mu v tom nebráni, avšak náklady na takýto nájom náhradného vozidla je povinný znášať sám. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vyslovil, že nájom náhradného vozidla bol dôvodný až do dňa 3.12.2024, pretože pred týmto dňom nemohol poškodený s vozidlo disponovať. Súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy námietku žalovaného, že poškodený nie je nútený čakať do doručenia krycieho listu, o jeho vydanie môže požiadať pred započatím opravy vozidla, resp. môže uhradiť opravu vozidla z vlastných zdrojov a následne si ju nechať preplatiť. Žalobca nepreukázal, že by poškodený nemohol niektorú z týchto možností využiť. Nemôže byť pripísané na ľarchu žalovaného, že autoservis neinformoval poškodeného o skutočnosti, že jeho vozidlo je opravené, ani laxný prístup poškodeného, ktorý mal možnosť prevziať si vozidlo zo servisu v deň jeho opravy. Súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s kardinálnou argumentáciou žalovaného, že údajná bežná prax autoservisov a to zadržiavanie opraveného motorového vozidla je v rozpore so zákonom. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 42Cob/131/2023 zo dňa 25.2.2025 a v ňom vyslovený právny názor. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal ani otázkou, aká bola účelnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla, keď bolo reálne opravené a poškodený ho bezdôvodne užíval ešte ďalších šesť dní. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 38/2015 (dôkazná povinnosť) a judikát R 7/92 ohľadne rozsahu náhrady škody.

2.2

Žalovaný ďalej uviedol, že podľa ustálenej judikatúry je poisťovňa povinná nahradiť poškodenému náklady za vypožičanie náhradného vozidla za obdobie, počas ktorého nemôže užívať svoje poškodené motorové vozidlo z dôvodu vykonávania opravy. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/10/2020 zo dňa 11.3.2020 a v ňom vyslovený právny názor, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní pod sp.zn. 42Cob/131/2023. Podľa žalovaného, žalobca ničím nepreukázal svoje tvrdenia, že by predložená faktúra mala byť opravcom vystavená ešte pred ukončením opravy, resp. nepreukázal žiaden dôvod, pre ktorý by si poškodený nemohol v tento deň prevziať svoje opravené motorové vozidlo a ukončiť ďalší neúčelný prenájom náhradného motorového vozidla. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/46/2024 zo dňa 27.6.2024 a v ňom vyslovený právny názor ako aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/138/2019 z 03.12.2019.

2.3

Žalovaný mal za to, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie postupoval arbitrárne, nezaoberal sa jednotlivými námietkami žalovaného voči uplatnenému nároku, ktoré žalovaný špecifikoval v odpore proti platobnému rozkazu. Súd prvej inštancie neozrejmil, prečo mal za to, že poškodený nemohol požiadať o vydanie krycieho listu pred začatím opravy, neskúmal, či poškodený skutočne nemal finančné prostriedky na úhradu nákladov spojených s opravou. Súd prvej inštancie len na základe vlastnej úvahy dospel k názoru, že by bolo šikanózne požadovať od poškodeného, aby vrátil v deň skončenia opravy, ale súd ani náznakom neskúmal, či bol poškodený skutočne neschopný vrátiť náhradné vozidlo skôr, resp. prečo bol nájom vozidla účelný práve do dňa 3.12.2024. Poukázal na povinnosť súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, čo konštatoval Ústavný súd SR nespočetne veľakrát napr. v Náleze III. ÚS 119/03, I. ÚS 226/003, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, III. ÚS 36/2010, I. ÚS 114/08, I. ÚS 290/2015 zo dňa 07.10.2015. Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Obo 77/2010 zo dňa 19.05.2011 a v ňom vyjadrený právny názor ohľadne potreby odôvodnenia rozhodnutia. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa kvalitatívne požiadavky rozhodnutia vymedzené v ustanovení 220 ods. 2 CSP a zároveň je v rozpore so základným právom na súdnu ochranu v zmysle ust. 46 ods. 1 ústavy SR.

3.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Podľa žalobcu sa súd prvej inštancie vysporiadal s prostriedkami procesnej obrany uplatnenými žalovaným v konaní pred ním plne vysporiadal (bod 52. až 56. odôvodnenia Rozsudku), a to podľa názoru žalobcu správne a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou súdov v obdobných

sporoch. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.08.2025, sp. zn. I. ÚS 291/2025-56, podľa ktorého obrana žalovaného založená na tvrdeniach, či dôkazoch, o neprimeranej dĺžke opravy nie je spôsobilá k vyvráteniu žalobcom uplatneného nároku na náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla počas celej doby zotrvania poškodeného vozidla v autoservise za účelom vykonania jeho opravy v dôsledku dopravnej nehody zavinenej poistencom žalovaného, a to až do oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti (t.j. doručenia krycieho listu). Žalobca mal za to, že zotrvanie opravovaného vozidla poškodeného v autoservise po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla bolo dôvodné, poškodený nemal možnosť opravované vozidlo reálne užívať, čo nevyhnutne a účelne viedlo k nájmu náhradného vozidla, preto sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že pre poskytnutie náhrady nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla je potrebné zohľadňovať celkovú dobu, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania motorového vozidla z dôvodu jeho opravy. Je to práve poškodený, ktorý protiprávnym konaním poistenca žalovaného prišiel o možnosť využívať vlastné motorové vozidlo. Ďalej žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, sp. zn. III. ÚS 322/2025-31, ktorým bol zrušený práve žalovaným citovaný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.02.2025, sp. zn. 42Cob/131/2023-195, a podľa ktorého dôkazné bremeno zaťažuje poisťovňu.

4.

Žalovaný sa písomne k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t.j. žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie žalobe vyhovel, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m/ CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ – žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre právne posúdenie veci a po vykonaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Omyl ide vtedy, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V prejednávanej veci má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o povinnom zmluvnom poistení, preto odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol také právne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd pritom konštatuje, že iba samotná nespokojnosť sporovej strany (v tomto prípade žalovaného) s právnym názorom vysloveným súdom nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, pretože z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky

sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP nie je daný.

7.

K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že vada predpokladaná v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je vadou skutkovou. Rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ (skutkové zistenia). Nesprávnosť skutkových zistení pri tomto odvolacom dôvode je spôsobená nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď buď súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, v hodnotení dôkazov nie je logický rozpor, a aj z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Odvolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre právne posúdenie predmetnej sporovej veci a meritórne rozhodnutie súdu. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP, majúci za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno súdu prvej inštancie v tomto smere nič vyčítať. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto nie je daný. Konkrétne k odvolacím námietkam žalovaného a na doplnenie a potvrdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

8.

Odvolací súd v predložených dôkazoch a postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne také konanie, ktoré by bolo možné posúdiť ako rozporné so zákonom. Súd prvej inštancie stručne a jasne vysvetlil, ako na vec nahliadal, ako ju posúdil, pričom skutočnosť, že žalovaný s týmto posúdením nie je spokojný, nezakladá vadu rozhodnutia v podobe jeho nepreskúmateľnosti, alebo arbitrárnosti. Rozhodnutia súdu nemusia byť vedeckými prácami, ale majú poskytnúť jasné a zrozumiteľné odôvodnenie, čo v tomto prípade preukázateľne splnené bolo. Ďalej odvolací súd k označeným rozhodnutiam krajských súdov konštatuje, že nie je viazaný ich právnym názorom. Odvolací súd konštatuje, že žalovaným označené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemajú na posúdenie prejednávanej veci vplyv, pričom ich nemožno vykladať tak, že ich právne závery v súdnej veci bránia priznanie odôvodneného nároku žalobcu.

9.

Odvolateľ namietal právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nájom náhradného vozidla bolo možné považovať za účelný až do doručenia krycieho listu. Odvolateľ zastával názor, že účelný nájom náhradného vozidla trval v zmysle odôvodnenia v oznámení o poistnom plnení do vystavenia faktúry za opravu vozidla. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla až do momentu doručenia krycieho listu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd akcentuje, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Je odvolaciemu súdu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd nesúhlasí s obranou žalovanej, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržíavaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenj pohľadávke

(§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisu pred úhradou (resp. príslubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavýšovala). Odvolací súd konštatuje, že poškodený sa dozvedel o oprave vozidla až momentom doručenia krycieho listu.

9.1

V prejednávanej príhode nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti porušením všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala) alebo ak by servis zadržoval vozidlo po uhradení ceny opravy, resp. doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti neoprávneným konaním servisu) atď. Záverom je potrebné akcentovať, že žalovaná nenavrhol pred súdom prvej inštancie vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou. Napokon pre úplnosť odvolací súd dodáva, že uvedený záver zodpovedá i teórii tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti je škoda v konkrétnom prípade spôsobená protiprávnym úkonom alebo zákonom kvalifikovanou škodovou udalosťou vtedy, ak protiprávny úkon (kvalifikovaná udalosť) je nielen podmienkou vzniku určitej škody, ale má zároveň podľa obvyklého (prirodzeného) chodu veci i podľa všeobecnej skúsenosti spravidla za následok spôsobenie tejto škody. Vylúčené sú preto také atypické následky konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností. Škodca teda zodpovedá iba za „adekvátne“ spôsobenie škody, teda za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu veci mohlo a malo počítať. V danom prípade mohol škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla, ktoré vzniknú poškodenému, a to v rozsahu primeranom typu vozidla, miesta a času jeho zapožičania a podmienkam zodpovedajúcim obchodnej praxi v danom sektore podnikania. Škoda (t.j. aj nájom náhradného vozidla od jeho opravy do úhrady ceny opravy, resp. doručenia krycieho listu) bola pre škodcu za daných pomerov (všeobecne zaužívanej obchodnej praxe servisov) predvídateľná.

9.2

Pokiaľ ide o námietku žalovaného k účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že táto problematika je bližšie upravená neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“. Vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.02.2025, sp. zn. 42Cob/131/2023-195 odvolací súd uvádza, že tento bol zrušený nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, sp. zn. III. ÚS 322/2025-31, v ktorom bol vyslovený právny záver, že poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu

poisťovne. Ďalej Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že pri posúdení tejto otázky dochádza k stretu záujmov poisťovní zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na strane jednej a podnikania, ktoré je založené na prenájme vozidiel poškodeným osobám, na strane druhej. V centre týchto podnikateľských záujmov je však poškodený, ktorý nemôže užívať poškodené vozidlo a ktorý je poisťovňami usmerňovaný k opravám vozidiel v ich zmluvných servisoch. Ďalej vo svojej podstate konštatoval, že poškodenému nemôžu byť kladené rôzne dôkazné štandardy, keď proces opravy a vydania poškodeného vozidla ako osobitného splnenia povinnosti poisťovne podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP je určovaný bežnou obchodnou praxou poisťovní a servisov – zmluvných partnerov poisťovní. V súlade s uvedeným sa potom je potrebné stotožniť so záverom súdu prvej inštancie vyjadreným v ods. 44 a 48 odôvodnenia. Žalovaný je veľkým poisťovacím subjektom, pričom však žiada, aby bežný spotrebiteľ konal efektívnejšie ako on sám. Súd prvej inštancie sa podrobne vysporiadal so všetkými okolnosťami v ods. 43 až 57 podstatnými pre posúdenie veci. Skutočnosť, že s týmito skutkovými a právnymi závermi žalovaný nesúhlasí, nezakladá odvolacie dôvody špecifikované žalovaným. Z obsahu predložených listín plynie, že škodca oznámil vznik škody podaním zo dňa 18.11.2024 (č.l. 97) vrátane tel. čísla na poškodeného. Poškodený si uplatnil nárok písomne podaním zo dňa 24.11.2024 (č.l.98), pričom žalovaný podľa č.l. 105 obdržal faktúru dňa 27.11.2024. Odvolací súd má za to, že je vecou žalovaného, aby svoje vnútorné procesy si uspôsobil tak, aby krycí list vystavil skôr ako po 6 dňoch. Skutočnosť, že takto postupoval žalovaný nemožno prenášať na poškodeného zvlášť, ak žalovaný na neho kontakt mal, a mohol si zistiť umiestnenie vozidla, ako aj jeho priebežnú ohliadku, a priebežné vystavenie krycieho listu. Je neprimerané žiadať od poškodeného, aby tento sám žiadal o krycí list, resp. aby vyplácal opravu a túto následne vymáhal od žalovaného. Uvedené by bolo popretím existujúcej zaužívanej obchodnej praxe autoservisov a poisťovní, pričom poškodený za vznik škody, ani časové predĺženie nemohol, nakoľko o oprave pred 03.12.2024 nevedel.

9.3

Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla (doručenia krycieho listu), pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Poškodený v prípade platnej poistnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne vo forme krycieho listu. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, podľa ktorého k zmene postavenia na strane poškodeného nedochádza už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho vozidla, ale k tomu dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. dňom, kedy došlo k vydaniu krycieho listu zo strany poisťovateľa škodcu. Za účelnú dobu nájmu je preto potrebné považovať moment, keď bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému – od 18.11.2024 do 03.12.2024. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady – nájom náhradného vozidla vynaložené účelne. V rámci účelnosti nájmu motorového vozidla odvolací súd uvádza, že dobu nájmu počas opravy poškodeného motorového vozidla žalobca predloženými a okresným súdom vykonanými dôkazmi preukázal ako účelnú a nevyhnutnú, ktorá zodpovedala druhu opravy. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025, ktorý sa zaoberá dôvodnosťou časového úseku pri posudzovaní účelnosti nájmu a dôkaznou povinnosťou sporových strán. Odvolací súd k námietkam žalovaného: „že súd prvej inštancie neozrejmil, prečo mal za to, že poškodený nemohol požiadať o vydanie krycieho listu pred začatím opravy, neskúmal, či poškodený skutočne nemal finančné prostriedky na úhradu nákladov spojených s opravou“ uvádza, že aj tieto sú nedôvodné. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že to čo žiadal žalovaný (úhradu škody poškodeným, žiadosť o krycí list), poškodenému žiadny zákonný predpis neukladá, a uvedené nie je ani bežnou praxou pri oprave motorových vozidiel, a preto správne uzavrel, že uvedené námietky sú bezpredmetné. Odvolací súd konštatuje, že vyššie spomenuté nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sú v rovnakom duchu, ako to vec posúdil súd prvej inštancie. Správne súd prvej inštancie uzavrel, že nájom bol dôvodný do 03.12.2024, do dňa doručenia krycieho listu. Odvolací súd ďalej uvádza, že konanie má byť rýchle a hospodárne bez neprimeraného zaťažovania sporových strán, pričom dokazovanie označené žalovaným by bolo nadbytočné, nákladné a neúčelné (bez vplyvu) pre skutkové a právne posúdenie veci. Odvolací súd k rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.

4Co/10/2020 zo dňa 11.03.2020 uvádza, že tento je potrebné vykladať (použiť) v súlade s najnovšou judikatúrou, ktorú predstavujú právne názory obsiahnuté vo vyššie uvádzaných nálezoch Ústavného súdu Slovenskej republiky.

9.4

Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať si svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie plynie, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 18.11.2024 do 03.12.2024, kedy po doručení krycieho listu bolo servisom žalobcovi vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady – nájom náhradného vozidla vynaložené účelne.

9.5.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený je nemožnosťou používania vlastného motorového vozidla paralyzovaný, nepriaznivosť tohto stavu nemožno u poškodeného ešte umocňovať tým, aby tento na úkor svojho voľného času (pracovného, určeného na oddych, resp. rodinný život) neustále dopytoval servis, či je vozidlo hotové, či bol doručený krycí list, prípadne tento sám urgoval u poisťovne (žalovaného), čo samo o sebe by nemuselo spôsobiť skoršie vybavenie vecí, preto je dôvodné, aby časový prestoj vo vybavení vecí od 27.11.2024 do 03.12.2024 znášal na svoje náklady žalovaný, nakoľko si ho spôsobil sám.

10.

Ďalšie argumenty žalovaného v odvolacom konaní odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vyporiadať (napr. špekulácie žalovaného ohľadne vopred určeného trvania zmluvy o nájme, ktoré okrem svojich špekulatívnych tvrdení nijako nepreukázal). I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku nastolenú stranou, je potrebné, aby bolo reagované len na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími irelevantnými okolnosťami prejednávanej veci, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

11.

Odvolací súd konštatuje, že v súdnej veci však súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil zákonom zodpovedajúcim spôsobom, pričom právo na súdnu ochranu nemožno zamieňať s právom strany sporu byť pred súdom úspešnou, prípadne s právom na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Z uvedeného dôvodu potom, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, nedochádza k porušeniu daného práva. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných základných práv podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 344/2010 dosahuje len také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody žalovaného boli neopodstatnené, odvolací súd tento napadnutý rozsudok potvrdil.

12.

Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil krajský súd odvolacie námietky žalovaného ako neopodstatnené, a pretože nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihlíada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

13.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v celom rozsahu proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

14.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§419 CSP) .

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).